

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 21Csp/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119423991
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Glezgová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2020:6119423991.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Kristínou Glezgovou v spore žalobkyne BENCONT COLLECTION, s. r. o., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpenej JUDr. Oskarom Chnárkom, advokátom, so sídlom Komenského 3, Banská Bystrica proti žalovanej V. H., P., XX.XX.XXXX, X. Y. Š. XXX/X, B., občianke SR v konaní o zaplatenie 5 055,95 Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyňi 5 055,95 Eur so zmluvným úrokom 19% ročne zo sumy 3 465,35 Eur od 20.12.2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,05% ročne zo sumy 3 465,35 Eur od 20.12.2018 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyňi náhradu trov konania v rozsahu 100% a to v lehote do 3 troch dní od právoplatnosti rozhodnutia Okresného súdu Lučenec, ktorým samostatným uznesením súd rozhodne aj o výške tejto náhrady.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec sp. zn. 17Csp/226/2019 dňa 12.02.2020 Okresnému súdu Lučenec ako súdu príslušnému na prejednanie veci v zmysle ustanovenia § 43 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok. V danej veci žalovaná vo vyjadrení k žalobe podala námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Banská Bystrica. Tým boli splnené podmienky na postúpenie spisu podľa § 43 ods. 1 CSP, nakoľko ak súd postupom podľa § 40 a 41 zistí, že nie je príslušný, bezodkladne postúpi spor príslušnému súdu bez rozhodnutia a upovedomí o tom žalobcu. Žalovaného upovedomí len vtedy, ak mu už bola žaloba doručená. Preto súd postúpil vec miestne príslušnému súdu a to Okresnému súdu Lučenec. O postúpení veci bola žalobkyňa upovedomená.

2. Žalobkyňa sa podaným návrhom domáhala proti žalovanej prisúdenia sumy 5 055,95 Eur s príslušenstvom. Uviedla, že dňa 28.11.2012 bola medzi veriteľom Poštovou bankou, a. s. a žalovanou v právnom postavení dlžníka uzavretá zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXX, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Na základe zmluvy bol žalovanej poskytnutý zo strany žalobkyne úver vo výške 5 100,-Eur. V dobe od uzatvorenia zmluvy žalovaná splatila svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v aktuálnom stave úveru v časti zaplatené splátky. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce jej z platnej uzavretej zmluvy riadne a včas nesplnila, právna predchodkyňa žalobkyne po predchádzajúcej výzve v zmysle § 53 ods. 9 OZ listom zo dňa 02.05.2017 vyhlásila predčasnú splatnosť úveru v zmysle čl. 6 Obchodných podmienok pre úver ku dňu 02.05.2017. Žalovaná si ani napriek výzve zo strany žalobkyne svoj záväzok doteraz nesplnila. V zmysle obchodných podmienok, ak sa úver stane predčasne splatným, žalobkyňa je naďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve. Zmluvnými stranami bola dojednaná úroková sadzba vo výške 19% ročne. Žalobkyňa si uplatňuje aj príslušné zákonné úroky z omeškania vo výške 5,05% ročne. Na základe uvedených

skutočnosť vznikol žalobkyni nárok na dohodnuté zmluvné úroky a taktiež aj na úroky z omeškania vyplývajúce zo zákona. Žalobkyňa si taktiež uplatnila nárok na príslušenstvo pohľadávky spočívajúce v poplatkoch v zmysle sadzobníka. Žalobkyňa sa v konaní domáha v súlade s aktuálnym stavom úveru zaplataenia dlžnej istiny spočívajúcej v nesplatennej časti poskytnutého úveru vo výške 3 465,35 Eur, dlžných zmluvných úrokov a zákonných úrokov z omeškania do dňa predchádzajúcemu 20.12.2018 vo výške 1 580,35 Eur, dlžných poplatkov vo výške 10,25 Eur, čo v súčte predstavuje sumu istiny vo výške 5 055,95 Eur, zmluvného úroku vo výške 19% ročne zo sumy nesplatennej istiny poskytnutého úveru vo výške 3 465,35 Eur od 20.12.2018 do zaplataenia, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy nesplatennej istiny poskytnutého úveru vo výške 3 465,35 Eur od 20.12.2018 do zaplataenia.

3. Okresný súd Banská Bystrica vo veci vyzval žalovanú v zmysle § 167 ods. 2 CSP uznesením č. k. 17Csp/226/2019-102 zo dňa 19.12.2019 na vyjadrenie k veci. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 04.02.2020 uviedla, že v zmysle § 13 zákona č. 160/2015 Z. z. na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný súd žalovanej v spojitosti s § 14, a teda všeobecným súdom fyzickej osoby je súd, v obvode ktorého má fyzická osoba adresu trvalého bydliska. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaná má adresu trvalého bydliska vo B., Š. XXX/X, príslušným súdom na konanie je Okresný súd Lučenec. Teda na základe vyššie uvedeného uplatňuje námietku nepríslušnosti konajúceho súdu a žiadala, aby v označenej veci konal príslušný Okresný súd Lučenec a nie Okresný súd Banská Bystrica, na ktorý bola dňa 05.11.2019 podaná žaloba. Nárok žalobkyne neuznáva čo do výšky a dôvodu. Považuje za dôležité poukázať predovšetkým na prvotný právny titul na Zmluvu o úvere - dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.11.2012 uzavretej medzi postupcom, čiže pôvodným veriteľom Poštovou bankou a. s., Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 a ňou, na základe ktorej zmluvy jej bol poskytnutý úver vo výške 5 100,-Eur. Úver mala splatiť 72 mesačnými splátkami po 127,07 Eur splatnými k 17. dňu v mesiaci. Podľa pripojeného stavu úveru, ktorý žalobca poskytol súdu vo svojej žalobe a tiež podľa dokladov o úhradách do súčasnosti, žalovaná uhradila sumu vo výške 5 225,67 Eur, z čoho vyplýva, že istinu preplatila o 125,67 Eur. Označená spotrebiteľská zmluva uzatvorená podľa zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. nespĺňa náležitosti v zmysle predmetného zákona a pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy neboli dodržané príslušné ustanovenia právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Predformulovaná zmluva bola vyhotovená drobným takmer nečitateľným písmom. Poukazuje na čl. 3 záverečné ustanovenia: jednostranne meniť OP, reklamačný poriadok, Všeobecné obchodné podmienky, kedy dlžník nebol s odbornou starostlivosťou oboznámený so Všeobecnými obchodnými podmienkami a ani mu neboli predložené a taktiež neboli účastníkmi zmluvných strán podpísané. Nebola jej predložená žiadna poisťovná zmluva k schopnosti splácať úver, poisťovné podmienky jej neboli odborne vysvetlené. Okrem neprijateľných zmluvných podmienok poukazuje na tú skutočnosť, že uvedená zmluva obsahuje len údaj o počte splátok 72 a výške splátky 127,07 Eur mesačne, kde z uvedeného nie je zjavné, aká časť splátky je určená na splátku istiny, aká časť na splátku úrokov, prípadne aká časť pripadá na splátku poplatkov a nákladov spojených s úverom. Žalobkyňa ako dodávateľ jednotlivé splátky nerozšpecifikovala a ani z ostatných ustanovení, ktoré sú súčasťou zmluvy nevyplýva špecifikácia splácanie úrokov a poplatkov. V tejto sume sú zahrnuté splátky istiny, úrokov, úrokov z omeškania v jednej výške. Aj keď je potrebné konštatovať, že je pravdou, že zákonodarca prijal zákon č. 279/2017 Z. z., ktorým s účinnosťou od 01.05.2018 upustil od požiadavky členenia splátok spotrebiteľského úveru. Táto úprava sa však nevzťahuje na predmetnú zmluvu z dôvodu, že logickým výkladom zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 279/2017 Z. z. metódou reductione ad absurdum možno dospieť k záveru, že zmluvy uzatvorené do 30.04. 2018 vyžadujú členenie splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky iných poplatkov. Výklad vyššie uvedených zákonov nemôže narúšať všeobecné právne zásady a to najmä zásadu právnej istoty a taktiež spôsobujú voči spotrebiteľovi nespravodlivý súdny proces a retroaktivitu, ktorá je zakázaná. Za neprijateľné zmluvné dojednania na predformulovanej listine vyhotovenej žalobkyňou považuje aj takú, ktorá je spôsobilá založiť hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa: neprimerane vysoké zmluvné pokuty v prípade omeškania splátok - z povahy §517 ods. 2 OZ v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. vyplýva, že kogentne je ustanovená horná hranica úrokov z omeškania, ktorej prekročenie nie je prípustné. Rozhodcovská doložka vo svojich dôsledkoch predstavuje veľmi výrazný zásah do práv a povinností medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pretože nie súd, ale rozhodca rozhodne o právach a právom chránených záujmoch a výsledkom je nový kvalifikovaný záväzok, aj keď ju žalobca dal podpísať v deň uzavretia zmluvy na osobitnom liste, avšak, tieto boli súčasťou celého procesu. Dohoda o zrážkach zo mzdy je v rozpore s § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže ide o zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy v spotrebiteľských veciach je založený na subjektívnej predstave veriteľa

o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Ide o mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka bez súdnej kontroly, pričom tieto zrážky nemôže dlžník voči svojmu zamestnávateľovi nijako korigovať ani zastaviť, ako aj neprimeranú výšku ročnej úrokovej sadzby 19% a RPMN banky - 20,74%. Na základe žaloby a predložených listín možno evidentne považovať uplatnený nárok za nedôvodný. Právo uplatnené žalobkyňou na zaplatenie peňažnej sumy považuje žalovaná za nesprávny a v rozpore s ustanovením OZ § 103, kedy začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa zročnosti pri využití práva podľa § 565 Obč. zákonníka už splatnosťou nezaplatennej splátky. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 OZ), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V danom prípade najmenej splátkou splatnou 17.10.2016, kedy nebola uhradená v predpísanej výške a nie samotným vyhlásením o predčasnej splatnosti úveru zo dňa 02.05.2017. S poukazom na vyššie uvedené z opatrnosti vznáša žalovaná námietku premlčania podľa vyššie uvedenej platnej legislatívy SR. S poukazom na vyššie uvedené nedodržanie povinných náležitostí zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z. z. a nasl. spôsobuje, že poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov, teda uplatňovaný nárok žalobkyne na zaplatenie 5 055,95 Eur s príslušenstvom je nedôvodný a nezákonný, nakoľko si žalobkyňa uplatňuje aj vzhľadom k uhradeným splátkam istiny vo výške 5 225,67 Eur sumu prevyšujúcu aj výšku uhradenej istiny o viac ako 100%. Na základe predkladanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, č. 4906192812 zo dňa 28.11.2012 žalovaná žiada, aby súd podrobil zmluvu o úvere súdnej kontrole, nakoľko sa jedná o spotrebiteľský úver a žalovaná ako slabšia strana nedisponujem s takými odbornými znalosťami, aby sa vedela brániť proti nekalým podmienkam žalobcu. Zmluva bola vopred predformulovaná, takmer nečitateľným písmom, zmluvné podmienky spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v jej neprospech. Preto žiadala žalobu v plnom rozsahu zamietnuť.

4. K postúpeniu konania sp. zn. 17Csp/226/2019 na Okresný súd Lučenec ako miestne príslušnému súdu došlo dňa 12.02.2020.

5. Okresný súd Lučenec uznesením č. k. 21Csp/21/2020-123 zo dňa 03.03.2020 vyzval žalobkyňu na vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.05.2020. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 16.04.2020 uviedla, že žalovaná uvádza, že podľa pripojeného stavu úveru, ktorý poskytla žalobkyňa súdu vo svojej žalobe do súčasnosti, uhradila úhrady vo výške 5 225,67 Eur, z čoho vyplýva, že istinu preplatila o 125,67 Eur. V dobe od uzatvorenia zmluvy žalovaná splatila svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v aktuálnom stave úveru, v časti zaplatené splátky. Žalovaná uvádza, že uvedená spotrebiteľská zmluva uzatvorená podľa zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. nespĺňa náležitosti v zmysle predmetného zákona a pri jej uzatváraní neboli dodržané príslušné ustanovenia. V súvislosti s tvrdením žalovanej, že zmluva o úvere je napísaná takmer nečitateľným písmom žalobkyňa uvádza, že v čase uzavretia zmluvy o úvere platná a účinná právna úprava neustanovovala formát písma, ktorý sa má používať v zmluvných záväzkoch. Až dňa 28.05.2014 bolo schválené Nariadenie vlády SR č. 141/2014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Uvedená novela upravila aj veľkosť písma v spotrebiteľskej zmluve a súvisiacich dokumentoch, pričom stanovila, že ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy ako aj ustanovenia obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou musí dodávateľ uviesť písmom, ktorého výška je najmenej 1,9 mm. Táto časť novely nadobudla účinnosť až 1. januára 2015. Podľa prechodného ustanovenia, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014 alebo vznikne pred 1. januárom 2015, písmo ustanovení spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovení obsiahnutých vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014, čiže predmetné ustanovenie o veľkosti písma v spotrebiteľských zmluvách sa týka zmlúv, ktoré boli uzavreté po 1. januári 2015. Spoločnosť Poštová banka, a. s. na svojom internetovom sídle www.postovabanka.sk zverejňuje svoje obchodné podmienky v súlade s ustanovením § 37 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Tieto obchodné podmienky boli žalovanej dostupné k nahliadnutiu v akomkoľvek formáte písma a žalovaná si ich mohla preštudovať kedykoľvek pred uzavretím uvedenej zmluvy o úvere a tak mala možnosť si vybrať, či uzavrie zmluvu úvere so spoločnosťou Poštová banka, a. s.. Žalovaná si ich teda mala možnosť preštudovať v akomkoľvek formáte písma a v akomkoľvek časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o úvere. Ďalej žalovaná uvádza, že jej nebola predložená poistná zmluva k schopnosti splácať úver a že jej neboli poistné podmienky odborne vysvetlené. Žalobkyňa má za to, že povinnosťou žalobkyne nie je klientom odborne vysvetľovať poistné podmienky a predkladať

poistné zmluvy ku schopnosti splácať úver, nakoľko ako sa uvádza v samotnej zmluve o úvere, klient svojim podpisom potvrdzuje, že berie na vedomie, že všetky informácie o poistení a podmienky poistenia, vrátane poistnej zmluvy a príslušných poistných podmienok sú k dispozícii na každom obchodnom mieste. Klient vyhlasuje, že sa s týmito informáciami oboznámil, zvolené poistenie si vybral slobodne, bez nátlaku a vyhovuje jeho potrebám. Ak má klient špeciálne požiadavky a potreby v súvislosti poistením, uvedie ich do voľného priestoru v bode 3. zmluvy o úvere. Žalovaná poukazuje na skutočnosť, že zmluva obsahuje len údaj o počte splátok a výške splátky mesačne, kde z uvedeného nie je zrejmé, aká časť splátky je určená na splátku istiny, na splátku úroku, splátku poplatkov a nákladov spojených s úverom. Žalobkyňa poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.04.2017, sp. zn. 11Co/39/2016, v ktorom súd v odôvodnení rozhodnutia uvádza „19. V zmysle rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účel splatenia. Z čl. 10 ods. 2 písm. i) a čl. 10 ods. 3 uvedenej Smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Uvedené rozhodnutie však rieši aj otázku neuvedenia niektorých informácií, ktoré sa týkajú podmienok vrátenia poplatkov spojených s úverom v zmluve o úvere s tým, že Súdny dvor tiež rozhodol, že vzhľadom na cieľ ochrany spotrebiteľa sledovaný Smernicou Rady 87/102/EHS z 22.12.1986 o aproximácii zákonov a iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru zmenenej a doplnenej Smernicou 98/7/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16.2.1998 v záujme boja proti nespravodlivým úverovým podmienkam a na to, aby sa dlžníkovi umožnilo poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy, čl. 4 uvedenej Smernice vyžaduje, aby dlžník pri uzavretí zmluvy poznal všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku, pričom porušenie povinnosti veriteľa, ktorá má podstatný význam v kontexte Smernice 2008/48, môže byť sankcionované podľa vnútroštátnej právnej úpravy zánikom nároku tohto veriteľa na úroky a poplatky. Takýto podstatný význam má povinnosť uviesť v zmluve o úvere najmä náležitosti ako je ročná percentuálna miera nákladov, počet a frekvencia splátok, ako aj prípadná existencia notárskych poplatkov a prípadne požadované záruky a poistenie. Keďže neuvedenie týchto náležitostí v zmluve o úvere môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, sankcia spočívajúca v zániku nároku veriteľa na úroky a poplatky stanovená vo vnútroštátnej právnej úprave sa musí považovať za primeranú v zmysle čl. 23 Smernice 2008/48 a judikatúry pripomenutej v bode 63 tohto rozsudku. Za primerané by sa však nemalo považovať, ak v súlade s touto vnútroštátnou právnou úpravou uplatnenie takejto sankcie vyvolá voči veriteľovi závažné následky v prípade neuvedenia niektorých náležitostí spomedzi náležitostí upravených v čl. 10 ods. 2 Smernice 2008/48, ktoré svojou povahou nemôžu mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku. Za týchto okolností potom súd uviedol, že čl. 23 Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto Smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Odvolací súd so zreteľom na uvedené rozhodnutie má za to, že predmetná zmluva o úvere mala všetky náležitosti v zmysle zákona, na základe ktorých žalobkyňa mohla posúdiť rozsah svojho záväzku, a preto nebolo nevyhnutné, aby jednotlivé splátky boli rozčlenené na splátky istiny, úrokov a iných“. Žalovaná ďalej považuje za neprijateľné zmluvné dojednania ako sú neprimerané zmluvné pokuty v prípade omeškania splátok. Nie je vôbec jasné, na základe akých skutočností žalovaná tvrdí, že žalobkyňou vyhotovená zmluva o úvere obsahuje neprimerané vysoké zmluvné pokuty, ďalej že rozhodcovská doložka je výrazný zásah do práv a povinností medzi dodávateľom a spotrebiteľom. V Slovenskej republike rozhodcovské konanie upravuje zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, a preto rozhodcovskú doložku nie je možné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rozhodcovskú doložku nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku okrem iných ani podľa smernice Rady 93/13/EHS a taktiež ani dohodu o zrážkach zo mzdy, že je v rozpore s § 53 ods. 1 OZ, keďže spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Nie je jasné, na základe čoho žalovaná argumentuje, nakoľko žiadna dohoda vo forme osobitnej listiny o zrážkach zo mzdy jej nebola na podpis predložená. Žalovaná taktiež uvádza, že ročná úroková sadzba a RPMN Banky uvedené v zmluve sú neprimerané. S uvedeným tvrdením sa žalobkyňa v žiadnom prípade nemôže stotožniť. Nie je vôbec jasné, na základe akých skutočností žalovaná tvrdí, že výška RPMN a ročná úroková sadzba sú vypočítané nesprávne. Vzorec na výpočet RPMN sa v čase menil a preto nie je možné len jednoduchým uvedením tvrdiť, že výpočet RPMN v zmluve nie je uvedený správne. Nie je preto zrejmé, na základe akých skutočností žalovaná uvádza také právne skutočnosti,

ktoré sú zjavne nepravdivé. Žalovaná sa zaviazala úver splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 127,07 Eur mesačne vždy k 17. dňu v mesiaci. Mesačná splátka pozostávala zo splátky istiny a úroku a z poplatku za poistenie úveru, ktorého výška bola určená v zmysle Sadzobníka poplatkov. V zmysle ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov „na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.“ Na základe uvedeného je zrejmé, že v danom prípade išlo o dobrovoľné poistenie vo forme doplnkovej služby, pričom do celkových nákladov úveru sa s poukazom na ust. § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nezapočítavajú poplatky za nepovinné poistenie k úveru, tzn., že ak na získanie úveru nebolo poistenie povinné, poplatok za poistenie nemá byť započítaný do celkových nákladov spojených s úverom. Do celkových nákladov sa poplatok za poistenie úveru započíta, len ak je poistenie povinné na získanie úveru, resp. na získanie za ponúkaných podmienok. V prípade zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobkyňou a žalovanou nebol poplatok za poistenie zarátaný do celkových nákladov, nakoľko žalovaná uzavrela zmluvu o poskytnutí doplnkovej služby poistenia úveru, pričom táto nebola podmienkou na získanie úveru alebo získanie za ponúkaných podmienok. V zmysle Obchodných podmienok, ak sa úver stane predčasne splatným, žalobkyňa je naďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve. Zmluvnými stranami bola dojednaná úroková sadzba vo výške 19% ročne. Podľa § 503 ods. 3 „Obchodného zákonníka dlžník je oprávnený vrátiť peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný platiť za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov“. Obchodný zákonník, ani zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platný v čase uzatvorenia zmluvy, neupravuje povinnosť dlžníka platiť úroky popri úrokoch z omeškania, ale ani nevylučuje dohodu účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do splatenia úveru. Obdobný právny záver vyplýva aj z judikatúry NS SR, napr. z rozhodnutia zo dňa 01.05.1996 publikovaného v časopise Zo súdnej praxe 5/1996, ako aj z rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici napr. 17Co/141/2016 zo dňa 16.08.2017, 17Co 432/2015 zo dňa 23.11.2016, podľa ktorých, ak pre prípad omeškania s vrátením poskytnutých peňažných prostriedkov nebola dohodnutá iná sadzba úrokov, patria zmluvné úroky aj za dobu po splatnosti úveru, a to až do doby vrátenia peňažných prostriedkov. Z čl. 6 bod 6.4 Obchodných podmienok je zrejmé, že žalobkyňa je oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou úrokovou sadzbou. Žalobkyňa si uplatňuje aj príslušné zákonné úroky z omeškania vo výške 5,05% ročne. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti v súlade s Obchodnými podmienkami vznikol žalobkyňi nárok na dohodnuté zmluvné úroky a taktiež aj na úroky z omeškania vyplývajúce zo zákona. Žalobkyňa si taktiež v zmysle Obchodných podmienok uplatňuje nárok na príslušenstvo pohľadávky spočívajúce v poplatkoch v zmysle sadzobníka. Žalobkyňa sa v konaní domáha v súlade s aktuálnym stavom úveru zaplataenia dlžnej istiny spolu s príslušenstvom spočívajúcim v zmluvných úrokoch vo výške 19% ročne, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne a poplatkov, pričom ich výška je kapitalizovaná ku dňu predchádzajúcemu 20.12.2018 a od 20.12.2018 sa žalobkyňa domáha zmluvných úrokov a úrokov z omeškania. Žalovaná ďalej vznáša námietku premlčania. Na základe zmluvy o úvere bola žalovanej poskytnutá zo strany žalobkyne pôžička vo výške 5 100,-Eur. Žalovaná sa podľa zmluvy zaviazala vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach vo výške 127,07 Eur a to v priebehu 72 mesiacov od prvej splatnej splátky. V dobe od uzatvorenia zmluvy po vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru žalovaná splatila svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v listine „aktuálny stav úveru“, resp. v zozname platieb, v prípade, ak tieto boli poukázané po vystavení listiny aktuálny stav úveru. Dňa 25.11.2016 sa stala úverová pohľadávka splatná. Žaloba bola zo strany žalobkyne podaná na Okresný súd Banská Bystrica dňa 30.10.2019, teda pred uplynutím premlčacej doby uplatneného nároku. Z tohto dôvodu uplatnený nárok žalobkyne, poprípade jeho časť, nie je premlčaný. Žalovaná ďalej uvádza, že vzhľadom na nedodržanie náležitostí zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z. z. uplatňovaný nárok je nedôvodný, nakoľko poskytnutý úver je bez úrokov a poplatkov. S tvrdením žalovanej žalobkyňa nesúhlasí, nakoľko ako z hore uvedeného vyplýva, označená zmluva bola uzatvorená v súlade so zákonom č. 129/2020 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a boli dodržané všetky príslušné ustanovenia právnych predpisov.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie.

7. Právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní uviedla, že poukazuje na doterajšie písomné podania, ktorých sa pridrižiava a žiada vyhovieť návrhu v plnom rozsahu. Zmluva bola uzavretá podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a boli splnené všetky náležitosti tohto spotrebiteľského úveru. Preto poukazuje na svoje vyjadrenie zo dňa 09.04.2020. Zmluva preto nie je bezúročná a bez poplatkov. V zmysle obchodných podmienok v zmluve bola dojednaná úroková sadzba 19% ročne. Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť oprávnenému peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve, úroky je povinný platiť za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov, preto tieto úroky uplatňujeme aj po zosplatnení. Úroky z omeškania uplatňuje podľa § 517 ods. 2 OZ v súlade s Nariadením Vlády SR č. 87/1995 Z. z.. Do celkových nákladov úveru sa poplatok za poistenie nezapočítal, lebo nebolo povinné na získanie úveru, lebo žalovaná uzavrela zmluvu o poskytnutí doplnkovej služby poistenia úveru bez toho, aby to bola podmienka uzavretia zmluvy. Čo sa týka námietky premlčania uvádza, že zmluva o úvere bola zosplatnená z dôvodu neplatenia úverových podmienok, pričom k vyhláseniu predčasného splatenia úveru došlo dňa 02.05.2017 a žaloba bola podaná na súd dňa 30.10.2019, teda v tom čase úver ešte premlčaný nebol. Žalobkyňa splnila podmienky na predčasné splatenie úveru, pretože bola doručená výzva na zaplatenie. Predložila doklad o tom, že výzva bola zaslaná žalovanej na adresu jej bydliska. Zároveň bol zosplatnený úver dňa 02.05.2017, o čom žalobkyňa tiež predložila doklad. K zosplatneniu pohľadávky došlo vplyvom splátky zo dňa 17.11.2016, ktorá splátka vyvolala zosplatnenie pohľadávky. Doručka z 9. mája svedčí o druhej výzve na zaplatenie. O možnosti uzavrieť dohodu o splátkach sporové strany jednali na chodbe súdu, žalovaná to odmietla, preto činí na ňu dotaz, či je ochotná uzavrieť dohodu.

8. Žalovaná uviedla, že splatila dlh, pretože zaplatila celú sumu, ktorú si požičala. Preto si myslí, že žaloba je nedôvodná. Domnieva sa, že zmluva je bez úrokov a bez poplatkov. Poukazuje na svoje písomné podanie v tejto veci, ktoré jej urobila advokátka. Zmluva bola veľmi nevýhodná a je premlčaná. Nemala peniaze, teda úver nespĺcala z dôvodov finančných a bola rada, že zaplatila aspoň toľko, koľko vedela. Naposledy zaplatila splátku 25.10.2016. Problém je v tom, že stávajú sa za život také udalosti, že sa nedá dlh splácať. Aj v jej prípade sa všetko skomplikovalo tým, že jej manžel prišiel o prácu. Nemá z čoho platiť a celý prípad dá preveriť.

9. Súd vykonal dokazovanie konštatovaním žalobného návrhu, prílohami, aktuálnym stavom úveru, podacím hárkom, doručenkou, obchodnými podmienkami, oznámením o postúpení pohľadávky, zmluvou o postúpení pohľadávok, sadzobníkom, upozornením - výzvou, všeobecnými obchodnými podmienkami, výzvou na úhradu, zmluvou a jej prílohami, výpisom z obchodného registra, lustráciami, vyjadrením žalovanej, aktuálnym stavom úveru, vyjadrením žalobkyne a doručenkou.

10. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že právny predchodca žalobkyne Poštová banka a. s. uzatvorila dňa 28.11.2012 so žalovanou ako spotrebiteľom v postavení dlžníka zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX. Uvedenou zmluvou bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 5 100,-Eur. Žalovaná sa v zmysle zmluvy o úvere zaviazala splácať úver po 127,07 Eur v 72 mesačných splátkach vždy k 17. dňu toho ktorého mesiaca. Úver bol poskytnutý pri úrokovej sadzbe 19% ročne, pri RPMN 20,74% ročne a pri priemernej RPMN 19,37%. Celková výška nákladov na poskytnutý úver činila 3 405,74 Eur. Dátum prvej platby bol dohodnutý dňa 17.12.2012. Dátum konečnej splatnosti bol dohodnutý dňa 17.11.2018. V zmluve bolo zahrnuté poistenie - základný súbor poistenia. Žalovaná nespĺcala úver riadne a včas. Žalobkyňa preto vyhlásila predčasnú splatnosť úveru dňa 02.05.2017 s tým, že úver žalovanej sa stáva predčasne splatným toho istého dňa. Zároveň vyzvala žalovanú listom z toho istého dňa na zaplatenie dlžnej sumy, ktorá pozostávala zo sumy 3 465,35 Eur titulom istiny, úroku 219,52 Eur a poplatkov za upomienky vo výške 10,25 Eur. Z dôvodu, že žalovaná nezaplatila dlžnú sumu, žalobkyňa uplatnila svoj nárok prostredníctvom súdu.

11. Právny predchodca žalobkyne Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábřeží 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 ako postupca dňa 20.12.2018 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanej H. na spoločnosť BENCONT COLLECTION a. s., Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692 zmluvou o postúpení pohľadávok, na základe ktorej žalobkyňa nadobudla pohľadávku voči žalovanej.

12. Podľa § 497 Obch. zák., zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Podľa § 2 písm. c), d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zmien a doplnkov o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, na účely tohto zákona sa rozumie c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške stanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

18. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

19. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

20. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k názoru, že právny predchodca žalobkyne uzavrel so žalovanou zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 28.11.2012. Uvedenou zmluvou bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 5 100,- Eur. Žalovaná sa zmluvou zaviazala splácať úver po 127,07 Eur v 72 mesačných splátkach vždy k 17. dňu toho ktorého mesiaca. Úver bol poskytnutý pri úrokovej sadzbe 19% ročne, pri RPMN 20,74% ročne a priemernej RPMN 19,37%. Celková výška nákladov na poskytnutý úver činila 3 405,74 Eur. Žalovaná mala úver zaplatiť do 17.11.2018.

23. Vzhľadom k tomu, že bolo preukázané, že žalovaná podmienky zmluvy nespĺnila, bola podaním zo dňa 05.04.2017 vyzvaná v zmysle § 53 ods. 9 OZ na zaplatenie omeškaných splátok v lehote 15 dní od doručenia výzvy s tým, že v prípade nezaplatenia omeškaných splátok dôjde k zosplatneniu pohľadávky. Nakoľko žalovaná neuhradila dlžné splátky, žalobkyňa uplatnila svoje právo podľa § 565 OZ o zaplatenie celej pohľadávky podaním zo dňa 02.05.2017. Nakoľko nedošlo k plneniu zo strany žalovanej, žalobkyňa si uplatnila svoj nárok voči žalovanej prostredníctvom súdu, kedy žiadala o zaplatenie sumy 5 055,95 Eur. Uvedená suma pozostáva z dlžnej istiny 3 465,35 Eur, úrokov a úrokov z omeškania do 20.12.2018 vo výške 1 580,35 Eur a poplatkov vo výške 10,25 Eur. Nakoľko nárok žalobkyne je dôvodný, súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 5 055,95 Eur.

24. Žalobkyňa žiadala tiež zaviazat' žalovanú na zaplatenie zmluvných úrokov vo výške 19% ročne zo sumy 3 465,35 Eur od 20.12.2018 do zaplatenia ako aj úrokov z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 3 465,35 Eur od 20.12.2018 do zaplatenia. Súd žalobe aj v tejto časti vyhovel, nakoľko žalobkyňa uplatnila zmluvné úroky v dohodnutej výške a tiež výška uplatnených úrokov z omeškania bola zo strany žalobkyne uplatňovaná v súlade s vykonávacím predpisom.

25. Pokiaľ žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 04.02.2020 uviedla, že nesúhlasí s výškou uplatnenej pohľadávky, nakoľko zmluva uzatvorená s právnou predchodkyňou žalobkyne je spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú sa hľadí ako by bola bez úrokov a poplatkov, súd uvádza nasledovné. Žalovaná v prvom rade tvrdí, že uzavretá spotrebiteľská zmluva nemá predpísané náležitosti v zmysle príslušných ustanovení o ochrane spotrebiteľov z dôvodu, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, kedy súd poukazuje na to, že žalovanou vytykané zmluvné podmienky uvedené v článku 3 o oprávnení žalobkyne jednostranne meniť obchodné podmienky, reklamačný poriadok a všeobecné obchodné podmienky nespôsobujú žalovanou tvrdený následok bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Z rovnakých dôvodov sa žalovaná nemôže domáhať vyhlásenia zmluvy za bezúročnú a bezpoplatkovú z dôvodov, že dlžník nebol s odbornou starostlivosťou oboznámený so všeobecnými obchodnými podmienkami, že dlžník obchodné podmienky nepodpísal, resp. že poisťnú podmienku mu neboli odborne vysvetlené. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy totiž nenastáva pre akékoľvek neprijateľné zmluvné podmienky, ale len z dôvodov § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu 28.11.2012, t. j. uzavretia spotrebiteľskej zmluvy.

26. Pokiaľ žalovaná namieta, že zmluva je napísaná málo čitateľným formátom písma, súd poukazuje na to, že uvedená zmluva bola uzavretá 28.11.2012, kedy až dňa 28.05.2014 bolo schválené nariadenie Vlády SR č. 141/2014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Nariadenie Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Až táto novela Občianskeho zákonníka totiž upravila veľkosť písma v spotrebiteľskej zmluve ako aj vo všeobecných obchodných podmienkach tak, že veľkosť písma musí mať výšku najmenej 1,9 mm. Podľa prechodného ustanovenia záväzkový vzťah, ktorý vznikol pred 1. júnom 2014, sa riadi podľa predpisov účinných do 31.05.2014, ktoré predpisy veľkosť písma v spotrebiteľských zmluvách neupravovali.

27. K námietke žalovanej, že zmluva uzavretá so žalovanou obsahuje len údaj o počte splátok 72 a o výške splátky 127,07 Eur mesačne, z ktorého nie je zrejmé, aká časť splátky je určená na istinu, úroky, resp. poplatky, čo má za následok, že sa na zmluvu hľadí ako keby neobsahovala úroky a poplatky súd uvádza, že z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia a. s. proti Kláre Bíróovej zo dňa 9. novembra 2016 vyplýva, že spotrebiteľská zmluva o úvere nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Povinnou náležitosťou zmluvy o úvere teda nie je podrobný rozpis výšky, počtu a termínov každej splátky. Obdobne sa vyslovil aj Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku sp.zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018. Najvyšší súd uviedol, že eurokonformný výklad zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý je nutný na spotrebiteľský úver aplikovať je skutočnosť, že nemožno od dodávateľov žiadať, aby v zmluve uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatváraní zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude tej ktorej anuitnej splátky, výška ktorej je konštantná pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Podrobné informácie o vnútornej sklade anuitnej splátky podáva veriteľ

na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek, počas trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 cit. Rozsudku).

28. Žalovaná uvádzala výhrady aj ohľadne výšky úveru. V tomto prejednávanej veci bola ročná úroková sadzba úveru dohodnutá vo výške 19% ročne. Táto úroková sadzba (úrok z úveru) je nižšia ako RPMN, pričom ide o jednu zo zložiek, ktorá vstupuje do výpočtu RPMN. Súd vykonal hodnotenie tejto zložky úveru osobitne, s ohľadom na výšku úveru, splatnosť úveru a podmienky poskytnutia úveru. Podľa údajov Národnej banky Slovenska „Priemerné úrokové miery z ÚVEROV poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody)“, pri nových obchodoch - spotrebiteľských úveroch poskytnutých nad 5 rokov sa uvádza priemerná úroková sadzba v období 11/12 (čas poskytnutia úveru) vo výške 13,99%. Súd nemohol vyhodnotiť dohodnutú úrokovú sadzbu vo výške 19% ako neprijateľnú, dohodnutú v rozpore s dobrým mravom, nakoľko dohodnutá úroková sadzba úveru len 1,35 násobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu, za ktorú boli úvery poskytované bankami v rozhodnom období.

29. Celková výška odplaty vyjadrená prostredníctvom RPMN je rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom. V zmysle § 53 ods. 6 OZ (účinného v čase uzavretia zmluvy) nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Podľa údajov Ministerstva financií Slovenskej republiky „Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2012“ bola priemerná RPMN pri spotrebiteľských úveroch od 5 do 10 rokov 19,37%, tak, ako to uvádza žalobca, pričom vážený priemer predstavoval 20,15% RPMN. Bankou uvádzaný údaj 20,74% je teda len nepatrne vyšší a podstatne neprevyšuje odplatu obvykle používanú na finančnom trhu pri danom type úveru.

30. Pokiaľ žalovaná poukazuje na to, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky z dôvodu uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy, resp. rozhodcovskej doložky, súd uvádza, že z vyjadrenia žalovanej nie je zrejmé, z akých dôvodov poukazuje na uvedené zmluvné podmienky, keďže ani rozhodcovská doložka, ani dohoda o zrážkach zo mzdy v danom prípade nebola zo strany žalobkyne uplatňovaná v tomto konaní a uvedené zmluvné podmienky nemajú vplyv na platnosť uzavretej úverovej zmluvy.

31. K námietke premlčania súd uvádza, že v zmysle § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z výzvy žalobkyne zo dňa 05.04.2017 vyplýva, že splátka, ktorá vyvolala zročnosť dlhu, je splátka z 12.11.2016, pričom žaloba bola doručená na súd dňa 05.11.2019. Z uvedeného teda vyplýva, že nárok žalobkyne nie je premlčaný. Z týchto dôvodov súd vyhovel nároku žalobkyne a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

32. Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. V prejednávanej veci mala plný úspech žalobkyňa, ktorá mala plný úspech, preto jej súd priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške tejto náhrady rozhodne súd samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Filákovská cesta 287, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v spore dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie za jej trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.